

Gençlik Zamanının Kıymeti

Gençlik arzuları, Allahü teâlânın düşmanı olan nefsin ve şeytanın sevdiği şeylerdir. Dîne uygun şeyler ise Allahü teâlânın sevdiği şeylerdir. Allahü teâlânın bu düşmanlarını sevindirip, bütün nimetleri veren, hakîkî sâhibi gazaba getirmek, akıllı insanların yapacağı şey değildir... Bu kazanç çağında, mert olan, bu vaktin kıymetini bilip elden kaçırmaz. İhtiyârlık herkese nasip olmaz. Nasip olsa da rahat, elverişli vakit ele geçmez. Vakit de bulunsa, dünya zevkleri azalır, güç kuvvet gidip, arzûlara kavuşmak imkânı ve ümitleri kalmadığı zamanda faydalı iş yapılamaz. Güç kuvvet yerinde iken, hangi mazeretle, hangi sebeple, bugünün işi yarına bırakılabilir?

Peygamberimiz "sallallahü aleyhi ve sellem" (**Yarın yaparım diyen, helak oldu, ziyân etti**) buyurdu. Eğer dünya işleri yarına bırakılırsa ve bugün âhiret işleri yapılırsa, güzel olur. Fakat bunun aksi yapılırsa, çok çirkin olur. Gençlik zamanında insanı, üç din düşmanı olan, nefis, şeytan ve kötü insanlar aldatmaya uğraşmaktadır. Bunlar karşısında, az bir ibâdet pek kıymetli olur.

Hadîs-i şerîfte buyuruldu ki: (**Her asırda, her zamanda, Allahü teâlâ katında en sevgili olanlar, tövbe eden gençlerdir.**)

Allahü teâlâ, çok merhametli olduğu, kullarına çok acıdığı için, yirmidört saat içinde ibâdete, yalnız beş vakit ayırmış, birkaç şeyi haram edip, çok şeyi mubâh etmiş, izin vermiştir. O hâlde, her isteğin kolaylıkla yapılabileceği gençlik zamanını iyi değerlendirmelidir. Saâdet-i ebediyyeye kavuşturacak sebeplere yapışmalı, iyi işler yapmalı, bugünün işini yarına bırakmamalıdır.

Dünya hayatı çok kısadır. Âhiretin azapları pek acı ve sonsuzdur. İleriye gören akıl sâhiplerinin ihtiyârlayıp pişmanlık duymaması için, Allahü teâlâyâ kulluk yapılacak en kârlı zaman olan gençliğin kıymetini bilmesi lâzımdır.

Ebû Turâb-ı Nahşebî hazretleri buyuruyor ki: "**Bugünü düşünürüm, dün geçti, yarın var mı?/Gençliğe de güvenmem, ölen hep ihtiyar mı?**"

Hâce Behâeddîn-i Nakşibend Buhârî "kuddise sirruh" buyurdu ki:

Hayatımda en garibime giden olay şu olmuştur... Bir gün ak sakallı bir ihtiyar, Kâbe'nin örtüsüne sarılmış, öpüyor, yüzüne sürüyor. Gözlerinden yaşlar boşalıyordu. Onun bu hâline gıpta ettim. "Sen onun kalbine bak!" diye ilham olundu. Kalbine nazar ettim. Köydeki iki keçi ve birkaç koyununu düşünüyor. Hayret ettim...

Oradan Mina pazarına geldim. Baktım bir genç, 50 bin altın değerinde alışveriş yapıyor, hep ticaretle meşgul. "Eyvah!" dedim, bu genç yandı. Bu kadar para pul içerisinde battı. Yine "Sen onun kalbine bak!" diye ilham olundu. Bir de kalbine baktım, her an kalbi "Allah" diyor. "Aman hak hukuk geçmesin, dinime zarar gelmesin" diye tir tir titriyor. "Sübhanallah" dedim. Ya Rabbî, bu kadar varlık içinde, bu, "Allah" diyor. Öteki ise, yokluk içinde, Kâbe'nin önünde "keçilerim" diyor!..

Kaynak: Türkiye Gazetesi Bizim Sayfa 27 Mayıs 2022 Tarihli Yazı